

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๓๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร

พ.ศ. ๒๕๑๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔

ข้อ ๒ ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าจดทะเบียนกรรมสิทธิ์เครื่องจักร

(ก) เครื่องจักรซึ่งมีมูลค่าเกิน

หนึ่งแสนบาท

เครื่องละ

๕๐๐ บาท

หรือถ้าจดทะเบียนหลาย

เครื่องในโรงงานเดียว

และคราวเดียวกัน

ไม่เกิน

๑๐,๐๐๐ บาท

(๗) เครื่องจักรซึ่งมีมูลค่าเกิน
ห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกิน
หนึ่งแสนบาท เครื่องละ ๒๕๐ บาท

หรือถ้าจดทะเบียนหลาย
เครื่องในโรงงานเดียว
และคราวเดียวกัน ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(ค) เครื่องจักรซึ่งมีมูลค่าไม่
เกินห้าหมื่นบาท เครื่องละ ๕๐ บาท

หรือถ้าจดทะเบียนหลาย
เครื่องในโรงงานเดียว
และคราวเดียวกัน ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(ง) กรณีจดทะเบียนกรรมสิทธิ์
เครื่องจักรหลายเครื่องและ
มีมูลค่าต่างกันโรงงาน
เดียว และในคราวเดียวกัน
ให้คิดค่าจดทะเบียนกรรมสิทธิ์เครื่องจักร
ที่มีมูลค่าสูงกว่าก่อนตามลำดับ
และรวมค่าธรรมเนียมแล้ว ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าออกใบแทนหนังสือสำคัญ
แสดงการจดทะเบียนเครื่องจักร ฉบับละ ๕๐ บาท

- (๓) ค่าเครื่องหมายการจดทะเบียน
ซึ่งเจ้าพนักงานได้ประทับ หรือ
ทำไว้ที่เครื่องจักร เครื่องหมายละ ๑๐๐ บาท
หรือถ้าประทับ หรือทำไว้หลาย
เครื่องในโรงงานเดียวและ
คราวเดียวกัน ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท
- (๔) ค่าจดทะเบียนใหม่ตาม
มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ครั้งละ ๒๕๐ บาท
- (๕) ค่าจดทะเบียนการจำนองหรือ
ขายฝากเครื่องจักร พันละ ๑ ของจำนวนเงินที่
จำนองหรือขายฝาก แต่
อย่างสูงไม่เกิน
๑๐๐,๐๐๐ บาท
- (๖) ค่าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
เครื่องจักรที่ได้จดทะเบียนแล้ว
อย่างอื่น นอกจากจำนอง
หรือขายฝาก ครั้งละ ๑๐๐ บาท
- (๗) ค่าคำขอหรือแบบพิมพ์ต่าง ๆ ฉบับละ ๒ บาท
- (๘) ค่าตรวจเอกสารซึ่งนายทะเบียน
เก็บรักษาไว้ ครั้งละ ๒๐ บาท

(๕) คำคัดสำเนาเอกสารพร้อมด้วย

คำรับรองว่าถูกต้อง

หน้าละ

๕ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรหาร ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้สูงขึ้น โดยพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัย สมควรปรับปรุงค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงเดิมเสียใหม่ให้สอดคล้องกับบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร

พ.ศ. ๒๕๑๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒

ข้อ ๒ ให้เครื่องจักรตามบัญชี ๑ ทำยกถูกระทรวงนี้สำหรับใช้ใน
กิจการอุตสาหกรรมตามบัญชี ๒ เป็นเครื่องจักรที่จะจดทะเบียนกรรมสิทธิ์
ได้ แม้จะเป็นเครื่องจักรที่ยังไม่ได้ติดตั้งหรือติดตั้งแล้วแต่ยังมิได้ใช้งาน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรหาร ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

บัญชี ๑
เครื่องจักร

- (ก) เครื่องจักรที่ใช้ในกรรมวิธีโดยตรงของกิจการอุตสาหกรรม
- (ข) เครื่องจักรดังต่อไปนี้
- (๑) เครื่องจักรจ่ายพลังงานซึ่งไม่ใช่พลังงานไฟฟ้า
 - (๒) เครื่องจักรจ่ายพลังงานไฟฟ้า รวมทั้งเครื่องยนต์ไฟฟ้า
 - (๓) เครื่องจักรนำพา หรือยกระดับของแข็ง หรือของอนินทรีย์
กลุ่มก่อน
 - (๔) เครื่องจักรขึง หรือผสมส่วนของแข็งหรือของเหลว
 - (๕) เครื่องจักรขบดฉีก หรือยกระดับของเหลว
 - (๖) เครื่องจักรขบดฉีกก๊าซ
 - (๗) เครื่องจักรทำความเย็น ปรับอากาศ หรือปรับสภาวะก๊าซ
 - (๘) เครื่องจักรหล่อหลอมหรือแปรรูปโลหะ
 - (๙) เครื่องจักรแยกฝุ่นละออง เศษของแข็งจากก๊าซ
 - (๑๐) เครื่องจักรแยกของแข็งจากของเหลว
 - (๑๑) เครื่องจักรผสมของเหลวที่มีความหนืดต่ำ
 - (๑๒) เครื่องจักรผสม นวด หรือคลุกเคล้าของแข็ง ของเหลวที่มีความหนืดสูง หรือสารละลาย ชันและเหนียว
 - (๑๓) เครื่องจักรย่อยหรือบดของแข็ง
 - (๑๔) เครื่องจักรแยกหรือคัดขนาดของแข็งหรือของเหลว
 - (๑๕) เครื่องจักรทำสารละลายให้เข้มข้นโดยการระเหย
 - (๑๖) เครื่องจักรทำสารละลายร้อนให้ตกผลึก

- (๑๗) เครื่องจักรทำผลิตภัณฑ์ให้แห้ง
- (๑๘) เครื่องจักรกลั่นหรือกลั่นลำดับส่วน (Fractionating) จากของแข็งหรือของเหลวผสม
- (๑๙) เครื่องจักรทำสุญญากาศ
- (๒๐) เครื่องจักร ต้ม เคี้ยว นึ่ง อบ หรือเผาของแข็งหรือของเหลว
- (๒๑) เครื่องจักรถ่ายเทความร้อน (Heat Exchangers) ระหว่างของไหล (Fluids) โดยผ่านผนังที่บรรจุ

บัญชี ๒

กิจการอุตสาหกรรม

- (๑) อุตสาหกรรมการฆ่าสัตว์ การชำแหละ หรือการถนอมเนื้อสัตว์
- (๒) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์นม
- (๓) อุตสาหกรรมการถนอมผลไม้หรือผักโดยการบรรจุหรืออัดในภาชนะ
- (๔) อุตสาหกรรมการถนอมหรือการปรุงแต่งอาหารประเภทสัตว์น้ำหรืออาหารทะเล
- (๕) อุตสาหกรรมน้ำมันพืชหรือไขมันสัตว์
- (๖) อุตสาหกรรมการขัด การสี การโม่หรือการปั่นเมล็ดหรือหัวพืช
- (๗) อุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูปจากแป้ง
- (๘) อุตสาหกรรมน้ำตาล
- (๙) อุตสาหกรรมลูกกวาด ทอฟฟี่ ช็อกโกแลตแท่งหรือขนมอื่นทำนองเดียวกัน
- (๑๐) อุตสาหกรรมน้ำแข็ง
- (๑๑) อุตสาหกรรมอาหารอื่นสำหรับคน
- (๑๒) อุตสาหกรรมอาหารสำหรับสัตว์
- (๑๓) อุตสาหกรรมการผลิตสุราหรือเบียร์
- (๑๔) อุตสาหกรรมเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์
- (๑๕) อุตสาหกรรมยาสูบ

- (๑๖) อุตสาหกรรมการเตรียมเส้นใย การปั่นด้าย การทอ หรือ
การแต่งสำเร็จเชิงผ้า
- (๑๗) อุตสาหกรรมสิ่งถัก
- (๑๘) อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
- (๑๙) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากสิ่งทอ ที่ไม่ใช่เครื่อง
นุ่งห่ม
- (๒๐) อุตสาหกรรมสิ่งทออื่น
- (๒๑) อุตสาหกรรมพรม
- (๒๒) อุตสาหกรรมเชือก
- (๒๓) อุตสาหกรรมเยื่อกระดาษหรือกระดาษ
- (๒๔) อุตสาหกรรมกล่อง ถัง หรือหีบที่ทำด้วยกระดาษ
- (๒๕) อุตสาหกรรมสิ่งของอื่นที่ทำด้วยเยื่อกระดาษหรือกระดาษ
- (๒๖) อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ขั้นพื้นฐาน
- (๒๗) อุตสาหกรรมปุ๋ย
- (๒๘) อุตสาหกรรมยาฆ่าแมลง
- (๒๙) อุตสาหกรรมยางเรซินสังเคราะห์ พลาสติก หรือเส้นใย
สังเคราะห์นอกจากเส้นใยแก้ว
- (๓๐) อุตสาหกรรมสีทา น้ำมันชักเงา แล็กเคอร์ หรือทินเนอร์
- (๓๑) อุตสาหกรรมยา
- (๓๒) อุตสาหกรรมเครื่องสำอาง สบู่ หรือสิ่งชำระล้าง
- (๓๓) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เคมีอื่น
- (๓๔) อุตสาหกรรมการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

- (๓๕) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไตรเลี่ยมหรือถ่านหิน
- (๓๖) อุตสาหกรรมเหล็กหรือเหล็กกล้า ในขั้นพื้นฐาน
- (๓๗) อุตสาหกรรมโลหะที่ไม่ใช่เหล็ก ในขั้นพื้นฐาน
- (๓๘) อุตสาหกรรมของมีคม เครื่องมือหรือเครื่องใช้ ที่ทำด้วยโลหะ
- (๓๙) อุตสาหกรรมเครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งภายในอาคาร ที่ทำด้วยโลหะทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่
- (๔๐) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะที่เป็นโครงสร้าง
- (๔๑) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะอื่นที่ไม่ใช่โครงสร้าง เครื่องจักร หรือเครื่องอุปกรณ์
- (๔๒) อุตสาหกรรมเครื่องยนต์หรือเครื่องกังหันที่เป็นต้นกำลัง
- (๔๓) อุตสาหกรรมเครื่องจักรที่ใช้ในการเกษตร
- (๔๔) อุตสาหกรรมเครื่องจักรสำหรับงานโลหะหรืองานไม้
- (๔๕) อุตสาหกรรมเครื่องจักรที่ใช้ในงานอุตสาหกรรมเฉพาะอย่าง
- (๔๖) อุตสาหกรรมเครื่องจักรหรือเครื่องอุปกรณ์อื่นที่ไม่ใช่เครื่องจักรหรือเครื่องอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้า
- (๔๗) อุตสาหกรรมเครื่องจักรไฟฟ้าหรือเครื่องอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้ากำลัง
- (๔๘) อุตสาหกรรมเครื่องรับหรือส่งวิทยุ หรือโทรทัศน์ หรืออุปกรณ์สื่อสารหรือเครื่องตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้า
- (๔๙) อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าประจำบ้าน
- (๕๐) อุตสาหกรรมเครื่องอุปกรณ์หรือวัสดุไฟฟ้าอื่น

- (๕๑) อุตสาหกรรมเครื่องจักรสำหรับสำนักงาน
- (๕๒) อุตสาหกรรมเครื่องมือวิชาชีพหรือเครื่องทดลอง หรือเครื่อง
อุปกรณ์เกี่ยวกับการตรวจสอบหรือการควบคุมทาง
วิทยาศาสตร์
- (๕๓) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใช้ในการถ่ายภาพ การฉายหรือ
การขยายภาพ
- (๕๔) อุตสาหกรรมนาฬิกา
- (๕๕) อุตสาหกรรมการต่อเรือ การซ่อมเรือ หรือการแปรสภาพเรือ
- (๕๖) อุตสาหกรรมรถยนต์
- (๕๗) อุตสาหกรรมจักรยานยนต์หรือรถจักรยาน
- (๕๘) อุตสาหกรรมยานพาหนะที่ใช้ราง
- (๕๙) อุตสาหกรรมอากาศยาน
- (๖๐) อุตสาหกรรมเครื่องอุปกรณ์ขนส่งอื่น
- (๖๑) อุตสาหกรรมการฟอกหรือการแต่งสำเร็จสิ่งหนังสัตว์
- (๖๒) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์หรือหนังเทียม
- (๖๓) อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายที่ทำจากหนังสัตว์หรือหนังเทียม
- (๖๔) อุตสาหกรรมยางนอกหรือยางในของยานพาหนะ
- (๖๕) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากยาง
- (๖๖) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก
- (๖๗) อุตสาหกรรมเลื่อยไม้หรือการไสไม้ หรือการประดิษฐ์วัสดุ
ก่อสร้างที่ทำด้วยไม้
- (๖๘) อุตสาหกรรมกล่อง หีบ ถัง หรือภาชนะอื่น ที่ทำด้วยไม้
ไม้ไผ่ หรือหวาย

- (๖๘) อุตสาหกรรมเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่งภายในอาคารที่ทำด้วยไม้ทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่
- (๖๙) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้อ่อน
- (๗๐) อุตสาหกรรมการพิมพ์
- (๗๑) อุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา
- (๗๒) อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างที่ทำจากดินทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่
- (๗๓) อุตสาหกรรมแก้วหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๗๔) อุตสาหกรรมซีเมนต์ ปูนขาว หรือปูนปลาสเตอร์
- (๗๕) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะอื่น
- (๗๖) อุตสาหกรรมเพชรหรือพลอย หรือเครื่องเงิน ทอง ทองคำขาว หรือนาก
- (๗๗) อุตสาหกรรมเครื่องดนตรี
- (๗๘) อุตสาหกรรมเครื่องกีฬา
- (๗๙) อุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้า
- (๘๐) อุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายก๊าซโดยใช้ระบบท่อส่ง
- (๘๑) อุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายน้ำประปา
- (๘๒) อุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายไอน้ำหรือน้ำร้อนโดยใช้ระบบท่อส่ง
- (๘๓) อุตสาหกรรมการบรรจุสินค้าในภาชนะโดยไม่มีการผลิตสินค้า
- (๘๔) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการโรงแรม หรือสถานที่พักแรม

- (๘๖) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการสวนสนุก
- (๘๗) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการสถานพยาบาล
- (๘๘) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการศูนย์เอกซเรย์
- (๘๙) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการสถานบริหารร่างกาย
- (๙๐) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการด้านการศึกษาและการกีฬา
- (๙๑) อุตสาหกรรมการบินที่ก ล้าง อัฒ หรือขยายภาพ หรือการบินที่เสี่ยง
- (๙๒) อุตสาหกรรมการอพยพหรือเมล็ดพืช การเก็บรักษาพืช หรือเมล็ดพืช หรือการกะเทาะเมล็ดพืชและเปลือกเมล็ดพืช
- (๙๓) อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ หรือการเพาะปลูก
- (๙๔) อุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่ แต่งแร่ หรือถลุงแร่
- (๙๕) อุตสาหกรรมการปรับปรุงคุณภาพของเสีย
- (๙๖) อุตสาหกรรมการชักritz ชักฟอก ritz อัฒหรือย้อมผ้า เครื่องนุ่งห่ม พรหม หรือขนสัตว์
- (๙๗) อุตสาหกรรมการซ่อมผลิตภัณฑ์ที่มีได้ระบุการซ่อมไว้ในลำดับกิจการอุตสาหกรรมใด
- (๙๘) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการวิเคราะห์ หรือวิจัยทางวิทยาศาสตร์
- (๙๙) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการการบริการของนิคมอุตสาหกรรมของเอกชน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้กำหนดให้เครื่องจักรตามบัญชี ๑ ห้ายกฎกระทรวงดังกล่าว ที่ใช้อยู่ในกิจการอุตสาหกรรมตามบัญชี ๒ เท่านั้นที่สามารถจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ได้ ทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือจัดหาเครื่องจักรดังกล่าวมาเพื่อจำหน่าย และผู้ประกอบการซึ่งมีเครื่องจักรดังกล่าวแต่อยู่ระหว่างรอการติดตั้ง กำลังติดตั้ง หรือติดตั้งแล้วแต่ยังมิได้ใช้งาน ไม่สามารถนำเครื่องจักรนั้นไปจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ได้ สมควรแก้ไขกฎกระทรวงดังกล่าวเพื่อให้ผู้ประกอบการ สามารถนำเครื่องจักรนั้นไปจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ได้ เพื่อช่วยเหลือให้ผู้ประกอบการมีเงินทุนสามารถดำเนินกิจการเพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร

พ.ศ. ๒๕๑๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ วรรคสองแห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกแบบ ร. ๘/๑ ท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้แบบ ร. ๘/๑ ท้ายกฎกระทรวงแทน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรหาร ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

๓๕ มม.

สำนักงานทะเบียนเครื่องจักรกลาง กระทรวงอุตสาหกรรม
เครื่องจักรนี้ได้จดทะเบียนกรรมสิทธิ์แล้ว ตามพระราชบัญญัติ
จดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ หมายเลขทะเบียน

๑๑๐ มม.

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์การจดทะเบียนจำนองหรือขายฝากเครื่องจักรตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งให้นายทะเบียนปีดประกาศเพื่อเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านการจดทะเบียนก่อนที่นายทะเบียนจะดำเนินการจดทะเบียนจำนองหรือขายฝากเครื่องจักรนั้น ทำให้เกิดความไม่สะดวกและล่าช้าในการจดทะเบียนโดยไม่จำเป็น เพราะผู้มีส่วนได้เสียสามารถตรวจสอบการจดทะเบียนได้และถ้าเห็นว่าไม่ถูกต้องก็สามารถร้องขอต่อศาลให้เพิกถอนได้ สมควรยกเลิกหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวเสียเพื่อให้การจดทะเบียนจำนองหรือขายฝากเครื่องจักรเกิดความสะดวกและรวดเร็วขึ้น และโดยที่แบบแผ่นป้ายเครื่องหมายการจดทะเบียนตามแบบ ร. ๘/๑ ท้ายกฎกระทรวงดังกล่าวมีขนาดไม่เหมาะสมในการใช้งาน สมควรปรับปรุงขนาดแผ่นป้ายดังกล่าวให้มีขนาดเล็กลง เพื่อให้เหมาะสมในการใช้งานจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร

พ.ศ. ๒๕๑๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ถือหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักร ยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรตามแบบ อ. ๑/๕ พ้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอต่อนายทะเบียนที่ได้ออกหนังสือสำคัญนั้น

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒

ข้อ ๒ เมื่อนายทะเบียนผู้ได้รับคำขอตามข้อ ๑ ได้ตรวจสอบคำขอและเอกสารหลักฐานตามคำขอเป็นการถูกต้องแล้ว ให้ออกใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรมอบแก่ผู้ยื่นคำขอ

ข้อ ๓ แบบใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรให้ใช้แบบหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักร (แบบ ร. ๒/๑) ท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ แต่ให้ประทับตราสีแดงว่า “ใบแทน” ไว้บนด้านหน้าของหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรนั้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้ถือหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรตามแบบ ร. ๒/๑ ท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้ยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักร และนายทะเบียนได้ออกใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรให้แล้ว ให้หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรฉบับที่เก็บรักษาไว้ที่สำนักงานทะเบียนเครื่องจักรประจำจังหวัด และสำนักงานทะเบียนเครื่องจักรกลางเป็นอันยกเลิก และให้ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรตามแบบ ร. ๒/๑ ท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความใน

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒

พระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ เช่นเดียวกับที่ออก
ใบแทนนั้น รักษาไว้แทน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรหาร ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

อ. ๑/๕

คำขอ

รับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

ที่อยู่/ที่ตั้งสำนักงานเลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เลขที่.....

จำนวน.....ฉบับ ซึ่งตั้งอยู่ที่.....เลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว คือ

- ☐ หลักฐานแสดงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด
- ☐ หนังสือรับรองการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัท (ถ้ามี)
- ☐ หนังสือมอบอำนาจ (ในกรณีที่ให้ผู้อื่นมาขึ้นแทน)
- ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐
ให้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอรับและการออกใบแทนหนังสือ
สำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎ
กระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร

พ.ศ. ๒๕๑๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ตี ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ รูปถ่ายที่ติดบัตรประจำตัวให้เป็นรูปถ่ายครึ่งตัวแต่งเครื่องแบบปกติขาว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๒.๕ x ๓ เซนติเมตร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรหาร ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(ด้านหน้า)

(ด้านหลัง)

↳ **ตรากระทรวงอุตสาหกรรม**

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๑๓ ตีร เวรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่

พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๖ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

“(๕) หินฟิไลต์ (phyllite)”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรหาร ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบัน มีการสำรวจพบหินฟิไลต์ซึ่งมีคุณสมบัติที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทาง อุตสาหกรรม เช่น ใช้เป็นมวลผสมในอุตสาหกรรมเซรามิก และอุตสาหกรรม ปูนซีเมนต์ เป็นต้น สมควรกำหนดให้หินดังกล่าวเป็นหินอุตสาหกรรม เพื่อ ประโยชน์ในการควบคุมตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และโดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ บัญญัติว่าการกำหนดให้หินชนิดใดเป็นหิน อุตสาหกรรมต้องกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้